

ಕವಿತೆಗಳು

ತುಂಟ ಗಾಳಿಗೆ ನನ್ನ
ಕೆನ್ನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಾಡುವ
ಮುಂಗುರುಳ,
ನೀನು,
ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಸರಿಸುವೆ
ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವಿ,
'ಎಂಥ ಗಾಳಿ!'
ನಾನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ
ನಿನ್ನ,
ತುಟಿಯಂಚಿನಲ್ಲಿ,
ಮೂಡುವುದೊಂದು ಕಿರುನಗೆ
★★★
ನೀನು ಹೋದ ಮೇಲೆ
ಮನೆಯ ತುಂಬ ಹರಡಿದ
ನಮ್ಮ
ನಗೆ, ಮಾತು, ಕನಸು,
ನಿನ್ನ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಮುತ್ತುಗಳು
ತುಂಟಕಂಗಳು, ಕವಿತೆ,
ಗುಲಾಬಿಯ ಪರಿಮಳ
ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸುವೆ,
ಮೌನವಾಗಿದ್ದ ಮನೆಯ
ನಿಜಕ್ಕೂ ಖುಷಿಯೋ
ದುಃಖವೋ
ತಿಳಿಯದೇ ಹೋದೆ
★★★
ಮಳೆಯು ಆಬ್ಬರದಲಿ ನಮ್ಮ

ಮಾತು ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋದವು
ಅಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ
ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ಷಾಧಾರೆ
ನನ್ನ ಕಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಿತು
ಇಂದು,
ನನಗೆ ಗೊತ್ತು,
ಬಿಡದೆ ಮಳೆ ಸುರಿಯಲಿದೆ
ಹೀಗೆಯೇ, ಯಾರೋ,
ಮೋಡಗಳ ಹೃದಯವನು
ಒಡೆದಿರಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ?
ಅಂತೆ,
ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ
ಒಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೊರಗೂ
★★★
ಹೂಗಳ ಕಣವೆಯಲ್ಲಿ
ಶರಧಿಯ ತೆರಗಳಲ್ಲಿ
ನಕ್ಷತ್ರ ಖಚಿತ ಆಗಸದ
ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವಾಗ
ನಾನು ಕೇಳಿದೆ;
'ಎಷ್ಟು ಬೆಂದವಲ್ಲವೇ?'
ನೀನು,
ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ
ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದೆ
'ಹೌದು ತುಂಬ ಬೆಂದ'

● ಎಚ್.ಎಸ್. ಮುಕ್ತಾಯಕ್ಕ

ಕಲೆ: ವಾಗೀಶ ಹೆಗಡೆ